

Bilag 4 c.

Venstres Særudtalelse til Protokollen.

§ 12.

(eller Særlovgivning ang. Renten).

Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til at opretholde de i § 8 i Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933 1ste Stykke angivne Maksimalrentesatser for Tiden indtil 31. December 1935.

Højere Rente end den fastsatte Maksimal-Rente maa ikke udbetales eller beregnes og ej heller modtages — hverken i Form af almindelig Indskudsrente eller som Bonus eller andet Tillæg til Renten. Hvor særlige Forhold maatte foreligge, kan Ministeren for Handel og Industri dog tillade, at de i Henhold til foranstaaende fastsatte Rentesatser ændres med indtil $\frac{1}{2}$ pCt., ligesom Ministeren kan tillade, at Præmier til Fremme af visse filantropiske Opsparinger, saasom Opsparinger i Tyendespareforeninger og lign. samt Skolebørns Opsparing, beregnes som et Tillæg til den fastsatte Maksimal-Rente.

Hvis det maatte vise sig nødvendigt, kan Ministeren for Handel og Industri efter Forhandling med Banker og Sparekasser *) og med Tilslutning af et Udvalg, bestaaende af 4 Medlemmer, repræsenterende hvert af Rigsdagens 4 udvalgsberettigede Partier, yderligere nedsætte Indlaansrenten for nye Indskud af en saadan Størrelse, at de kan have Betydning for Konverteringens Gennemførelse efter nærmere udformede Regler, der fastsættes af Ministeren med Tilslutning af sidstnævnte Udvalg.

Den ved Indlaansrentens eventuelle Nedsættelse opnaaede Besparelse for Pengeinstitutterne skal i sin Helhed anvendes til Nedsættelse af Udlaansrenten.

Den effektive Udlaansrente maa i det nævnte Tidsrum ikke overstige Renten for Indlaan mod Opsigelse „med mere end 2 pCt.“ (eller „med Tillæg af den Administrationsprocent, som det enkelte Pengeinstitut har anvendt i 1933, med mere end gennemsnitlig $\frac{1}{2}$ pCt.“).

*) eventuelt „med et Udvalg for Banker og Sparekasser“, saaledes sammensat:

Nationalbanken.....	1 Medlem,
Hovedstadsbankerne	2 Medlemmer,
Provinsbankerne.....	2 Medlemmer,
Sparekasserne	2 Medlemmer.